

РЕШЕНИЕ

№ 16035

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **906** по описа за **2026** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от „ИЛС ПОЛАНД ГРУП - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КЧТ чрез адв. К. В., срещу Решение № 4013 от 05.11.2025г. постановено по АНД № 11880/2025г. на СРС, 129 състав, с което е потвърдено издадено срещу дружеството Наказателно постановление № 38-64/26.06.2025г. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

С жалбата се навеждат подробни доводи за допуснати нарушения свързани с административнонаказателната процедура, изразяващи се в съставяне на АУАН след сроковете предвидени в чл. 34 ЗАНН, несъответствие относно соченото място на извършване на нарушението в АУАН и НП. Посочва се още, че АНО е издал наказателно постановление, като е пренебрегнал факта, че жалбоподателя е „отстранил административното нарушение“ след съставянето на АУАН, но преди издаване на НП. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение. Претендират се разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“, се представлява от юрк. П., която моли съда да потвърди оспорваното решение и претендира разноски. В представени писмени бележки излага подробни съображения за неговата правилност.

Прокурорът от СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2

АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна районният съд е установил, че при извършена проверка от страна на контролни орган при ДАНС било установено, че на 18.01.2023 г. е сключен Договор за посредничество между „ИЛС ПОЛАНД ГРУП - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КЧТ, в качеството на „предприемач“/“изпълнител“ и Н. S., гражданин на Полша, [дата на раждане], в качеството и на „търсец“/“нареждаща страна“. В договора не било посочено място на сключването му.

Със сключването на договора дружеството-жалбоподател е приело да посредничи на Н. S. при сключване на договор за покупка на имот в Република България, общ. Н., срещу възнаграждение. Към клиентското досие е приложена и фактура № [ЕГН]/19.01.2023 г. с издател „ИЛС ПОЛАНД ГРУП - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КЧТ.

По силата на така сключения договор на 18.01.2023 г. е прието, че е установено делово взаимоотношение по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП.

В този смисъл, контролните органи приели, че за дружеството-жалбоподател в качеството му на задължено лице по чл. 4, т. 18 ЗМИП, е възникнало задължение да идентифицира клиента си Н. S., като приложи разпоредбата на чл. 53, ал. 1 ЗМИП - идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, което е констатирано, че не е сторено, доколкото сред изисканите и представени на 20.11.2024 г. документи на електронен носител от клиентското досие на клиента Н. S. е липсвало копие на официалния документ за самоличност на клиента.

В рамките на дадения допълнителен срок за представяне на липсващия документ, същият отново не бил представен.

С оглед на това, Цветна Ц. И., заемаща длъжността експерт в отдел Контрол върху задължените лица по ЗМИП - ДАНС съставила и връчила надлежно АУАН №ФР-10- 3465/14.05.2025 г.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН постъпили писмени възражения срещу акта, със съображения, идентични на изложените в жалбата, като заедно с възражението е представено и копие на документа за самоличност на клиента.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл.116, ал.1, т.2 от Закон за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/, на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, за нарушение на чл.53, ал.1, вр. чл.15, ал.1 ЗМИП.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са съставени/издадени от компетентен орган при спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Изрично са посочени законовите разпоредби, които са нарушени, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Съдът е приел, че санкционираното лице безспорно е субект на нарушението, поради което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност.

Решението на районният съд е валидно и допустимо, но неправилно.

Районният съд е установил, че в процесния договор не е вписано къде същият е сключен. Във връзка с изрично наведено пред него възражение за липса на несъответствие относно соченото място на извършване на нарушението, решаващият делото състав е извел, че именно поради това, че в самия договор не е посочено мястото на сключването му, в хода на производството пред административнонаказващия орган не е установено по категоричен начин и мястото на

извършване на нарушението, но в конкретния случай, това не представлява нарушение на процесуалните правила, доколкото не ограничавало правото на санкционираното дружество да упражнява правото си на защита. Подобно разбиране не може да бъде споделено.

От представените в оригинал документи се установява, че наказващият орган е посочил, че нарушението е извършено в Полша (изрично в АУАН и НП) и е ангажирал административнонаказателната отговорност на дружеството „ИЛС ПОЛАНД ГРУП - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КЧТ, като му е наложил административно наказание „имуществена санкция“. Съгласно чл. 4 ЗАНН този закон (ЗАНН) и другите закони и укази, в които са предвидени административни наказания, се прилагат за всички административни нарушения, извършени на територията на Република България, на български кораб или самолет и по отношение на български граждани, извършили административни нарушения в чужбина, наказуеми по българските закони, ако засягат интересите на нашата държава. Горецитираната разпоредба на чл. 4 ЗАНН визира случаите на извършени административни нарушения в чужбина, но от български граждани. Гражданството е присъщо само на физическите лица, като е невъзможно да бъде придобито от юридическо лице, каквото се явява дружеството-жалбоподател. Клонът на чуждестранно дружество по българското право не е и юридическо лице. Чл. 83, ал.1 от ЗАНН дава възможност в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. В ЗАНН обаче, клонът не е предвиден като самостоятелен носител на административнонаказателна отговорност. Чл.4, т.18 от ЗМИП дефинира като задължени лица, които да прилагат мерките по ЗМИП лицата, които извършват по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, включително по отношение на сделки за отдаване под наем на недвижими имоти, при които месечният наем възлиза на или надвишава 10 000 евро или тяхната равностойност в друга валута. Чл.6 от ЗМИП предвижда, че мерките по чл. 3 са задължителни и за регистрираните в страната клонове на чуждестранни лица, попадащи в кръга на посочените в чл. 4.

В случая, задължено лице е „ИЛС ПОЛАНД ГРУП“ Дружество, регистрирано съгласно законите на Полша с номер за вписване в регистъра [ЕГН], дан. номер [ЕГН] със седалище и адрес на управление в Полша, [населено място], [улица],50В, като мерките по чл.3 по силата на чл.6 от ЗМИП са задължителни и за регистрирания в страната му клон. С Наказателното постановление № 38-64/26.06.2025г. на полското дружество е наложена имуществена санкция от 2000 лева за нарушение, извършено по българския ЗМИП от регистрирания му клон в България „Илс П. Груп – Клон България“ КЧТ, като е прието, че нарушението е извършено в Полша, където е сключен договорът с клиента Н. S., който не е бил идентифициран като физическо лице по реда на чл.53, ал.1 от ЗМИП чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Административнонаказателното производство е строго формално, като в ЗАНН са предвидени императивно реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Фактите и обстоятелствата, на които се основава обвинителната теза на АНО, трябва да бъдат установени по категоричен начин, доколкото същите, трябва да бъдат предявени на санкционираното лице, за да може то адекватно да организира защитата си. В случая наказващият орган е приел, че нарушението е извършено в Полша. В наказателното постановление /на стр. 2, 2-ри абзац/ е вписано, както следва: „в договора не е посочено мястото на сключването му, по твърдение на адв. К. В., САК, пълномощник на клона, изложено в Писмо вх. № ФР-11-10057/28.11.2024г. – договорът е сключен в Полша“. От така изложеното в обстоятелствената част на НП става ясно,

че АНО единствено въз основа на твърденията на адвоката на санкционираното дружество и безкритично при обосноваване на крайния си извод е възприел, че нарушението е извършено в Полша, доколкото процесната сделка, според изявлението на адвоката е сключена там. Нормата на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН изрично изисква, освен описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, НП да съдържа датата и мястото, където е извършено. Наказващият орган не е положил усилия да събере каквито и да е доказателства за установяване по категоричен начин на мястото на извършване на нарушението. Видно от материалите по преписката несъмнено установен и доказан е единствено фактът, че е налице сделка между физическо лице полски гражданин и дружество задължено лице по ЗМИП, чрез клона си в България, но липсва категоричност относно място на сключване на сделката. Клонът е създаден за извършване на стопанска дейност в България, а не в Полша и след като административният орган е приел, че той е задължен да прилага мерките по ЗМИП, с оглед териториалното ограничение по чл.4 ЗАНН, за да наложи законосъобразно имуществена санкция на полското дружество е следвало да събере допълнителни доказателства, че договорът между „ИЛС ПОЛАНД ГРУП - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КЧТ и клиента Н. S., който не е бил надлежно идентифициран е сключен на територията на РБългария.

Предвид изложеното обжалваното наказателно постановление е съставено при допуснати съществени процесуални нарушения, основания за неговата отмяна, а потвърждаващото го съдебно решение се явява неправилно, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на спора разноски се следват на касатора. Същият е претндирал с касационната жалба присъждане на разноски в размер на 1000 лева за адвокатско възнаграждение, но в хода на производството (пред нито една от съдебните инстанции) няма представени доказателства за така извършен разход. За присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение освен последното да е уговорено е абсолютно необходимо да е доказано и че същото е платено (ТР № 6 от 2013 г.ОСГТК), поради което претенцията на касатора не следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд- София-град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 4013 от 05.11.2025г. постановено по АНД № 11880/2025г. на СРС, 129 състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 38-64/26.06.2025г. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ с което на основание чл.116, ал.1, т.2 от Закон за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/, на ИЛС ПОЛАНД ГРУП - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КЧТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева, за нарушение на чл.53, ал.1, вр. чл.15, ал.1 ЗМИП

Решението е окончателно.